

KIM JONG IL

**SOSIALISMI ON
TIEDETTÄ**

Helsinki
Juche 100 (2011)

Kaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteen!

KIM JONG IL

**SOSIALISMI ON
TIEDETTÄ**

Tutkielma julkaistu Korean työväenpuolueen
keskuskomitean äänenkannattajassa Rodong Sinmunissa
1. marraskuuta 1994.

Kommunistien liitto
Helsinki Juche 100 (2011)

Esipuhe

Käsillä olevan tutkielman Korean kansan suuri johtaja ja veljespuolueemme Korean työväenpuolueen pääsihteeri Kim Jong Il kirjoitti syksyllä 1994 tilanteessa, jossa sosialismin kehitys oli väliaikaisesti päättynyt monissa maissa. Tutkielmassaan toveri Kim Jong Il muistuttaa, ettei tapahtunut muutos tarkoittanut sosialismin epäonnistumista tieteenä, vaan ainoastaan sosialismin mädättäneen opportunistin vararikkoa.

Tutkielmassaan toveri Kim Jong Il tarkastelee tieteellisen sosialismin historiaa, kokemuksia Korean vallankumouksessa ja sen teoreettista sovellutusta Korealaisiin olosuhteisiin. Juche-aatteen perustalta toveri Kim Jong Il samoin tarkastelee tutkielmassaan kansanjoukkojen merkitystä ja olemusta.

Tutkielmansa lopussa Kim Jong Il käsittelee puolueen vastuuta ja tehtäviä. Hän toteaa, että kansanjoukkojen riippumattomuuspyrkimys on se kriteeri, jonka perusteella politiikan toimintalinjojen oikeellisuus arvioidaan. Työväenluokan puolueen on aina toimintalinjaansa ja politiikkaansa muotoillessaan mentävä joukkojen keskuuteen ja kuunneltava joukkojen toiveita.

Puolueemme julkaisee tämän teoksen veljespuolueemme pääsihteerin toveri Kim Jong Ilin 69. syntymäpäivän johdosta. Julkaisemalla tämän työväenliikkeelle tärkeän teoksen kunnioitamme toveri Kim Jong Ilin työtä sosialismin teorian ja kansainvälisen työväenliikkeen taistelutaktiikan kehittämiseksi.

Helsingissä 5. helmikuuta 2011

Kommunistien Liitto ry.

Sosialismi on tiedettä. Sosialismin eteneminen on päättynyt lukuisissa maissa, mutta tieteellinen sosialismi elää ihmisten ajatuksissa yhtä voimakkaana kuin aina ennenkin. Imperialistit ja taantumukselliset metelöivät "sosialismin kuolemalla" eräiden sosialismia rakentaneiden maiden tapahtumien johdosta. Sosialismin luopiot yrittävät perustella iljettävää petostaan väittämällä, että sosialismin ihanne sinänsä olisi toteuttamiskelvoton. Totuutta ei kuitenkaan voi kätkeä eikä hävittää. Sosialismin romahtaminen monissa maissa ei merkitse sitä, että sosialismi tieteenä olisi epäonnistunut, vaan ainoastaan sosialismin mädättäneen opportunistin vararikkoa. Vaikka sosialismi onkin kokenut tilapäisesti opportunistin takia sydäntä särkevän takaiskun, se tulee ilman muuta elpymään ja saavuttamaan lopullisen voiton tieteellisen täsmällisyytensä ja totuudellisuutensa ansiosta.

1.

Sosialismi on riippumattomuuden puolesta taistelevien kansanjoukkojen ihanne ja vallankumouksellinen lippu. Joukot saavuttavat riippumattomuutensa sosialismin ja kommunismin avulla.

Kansan riippumattomuus poljettiin armottomasti jalkoihin vihamielisessä luokkayhteiskunnassa. Missä on sortoa, siellä syntyy vastarintaa; missä on vastarintaa, siellä puhkeaa vallankumous. Kansanjoukot ovat taistelleet pitkään ja voimallisesti saavuttaakseen riippumattomuutensa. Tämän taistelun kestäessä luokkayhteiskunnat ovat muuttuneet, ja joukkojen taistelu riippumattomuuden puolesta on kehittynyt. Vihamielisten luokkayhteiskuntien vaihtuessa toisiksi kuitenkin muuttuivat ainoastaan kansanjoukkojen riippumattomuuden sarron muodot; joukot eivät vapautuneet yhteiskunnallisesti ja poliittisesti alistetusta asemastaan. Joukkojen riippumattomuuden saavuttaminen on ollut mahdotonta vihamielisissä luokkayhteiskunnissa, koska kaikkien tällaisten yhteiskuntien pohjan on muodostanut individualismi. Individualismi on yksityisomistuksen tuote. Yksityisomistukseen ja sen tuotteeseen eli individualismiin perustuva yhteiskunta jakautuu väistämättä toisilleen vihamielisiin luokkiin, tuottaa luokkien välille antagonismia ja yhteiskunnallista eriarvoisuutta, ja kansanjoukot ovat sellaisessa yhteiskunnassa aina vähälukuisen hallitsevan luokan riiston ja sarron kohteena. Historia osoittaa, että joukkojen riippumattomuuden toteuttaminen ei ole mahdollista individualismin pohjalle rakentuvassa yhteiskunnassa. Ihmisyhteiskuntien kehityksen historiallinen tarkastelu osoittaa, että joukkojen riippumattomuuden toteuttaminen edellyttää individualismiin pohjautuvan yhteiskunnan korvaamista kollektiivisuuteen perustuvalla yhteiskunnalla, sosialismilla ja kommunismilla.

Kapitalismi on tehnyt individualismista pienen kapitalistijoukon rajoittamatonta ahneutta; tämä on tiivistänyt individualismiin pohjautuvan yhteiskunnan antagonismin äärimmilleen. Samaan aikaan joukkojen taistelu

riippumattomuuden puolesta on siirtynyt kehityksessään uuteen vaiheeseen. Aikakautemme on riippumattomuuden aikakausi, jolloin kansanjoukot ovat nousseet oman kohtalonsa isänniksi, maailman hallitsijoiksi. Tämä osoittaa, että individualismiin pohjautuvan yhteiskunnan muuttuminen kollektiivisuuteen perustuvaksi yhteiskunnaksi on historiallisen kehityksen vääjäämätön vaatimus.

Kollektiivisuus on ihmisen luontainen tarve. Ihmiset voivat olla olemassa ja kehittyä ainoastaan silloin, kun toimivat sosiaalisena kollektiivina. Ihmiset voivat muovata luontoa ja yhteiskuntaa sekä tyydyttää riippumattomuuden tarpeensa, mutta eivät yksilöinä, vaan ainoastaan kollektiivisella yhteistyöllä yhteiskunnan jäsenenä. Jos ihmiset aikovat elää sosiaalisena kollektiivina, heidän on tyydytettävä sekä kollektiiviset että yksilölliset riippumattomuuden tarpeensa. Sosiaalisen kollektiivin olemassaolo ja kehitys edellyttää sitä, että yhteiskunnan kaikilla jäsenillä on kollektiivinen riippumattomuuden tarve. Yksilöllinen riippumattomuuden tarve on tarvetta olla sosiaalisen kollektiivin tasavertainen jäsen; se on tarve joka on luonnollisesti tyydytettävä yhteisvoimin korvauksena yksilön yhteiskunnalle antamasta panoksesta. Yksilön riippumattomuuden tarve poikkeaa perustavalla tavalla itsekkästä ahneudesta, joka ei ota huomioon kollektiivia, vaan alistaa kaiken yksilön eduille. Sekä kollektiivinen että yksilöllinen riippumattomuuden tarve voidaan tyydyttää parhaalla mahdollisella tavalla ainoastaan kollektiivisuuden kautta. Kollektiivisuudesta irrotettu yksilöllinen tarve muuttuu itsekkääksi ahneudeksi. Tällainen ahneus loukkaa kollektiivin muiden jäsenten riippumattomuuden tarvetta ja on haitaksi kollektiivin yhtenäisyydelle ja yhteistyölle. Ainoastaan kollektiivisuus mahdollistaa kollektiivin yhtenäisyyden ja yhteistyön lujittamisen, kollektiivin kaikkien jäsenten luovan innostuksen kiihottamisen ja kollektiivisten ja yksilöllisten tarpeiden asianmukaisen yhdistämisen ja siten niiden täydellisen tyydyttämisen. Koska toimiminen sosiaalisessa kollektiivissa on ihmisen luontainen olemassaolon muoto, ja koska ihmisen riippumattomuuden tarve voidaan tyydyttää ainoastaan kollektiivisuuden kautta, kollektiivisuuteen perustuva yhteiskunta, siis sosialistinen ja kommunistinen yhteiskunta, on edistyksellisin ja ihmisen riippumatonta luonnetta parhaiten vastaava yhteiskunta.

Kollektiiviset periaatteet eivät tietystikään toteudu täydelleen välittömästi sosialistisen yhteiskunnan pystyttämisen jälkeen, koska sosialistisessa yhteiskunnassa esiintyy vielä jonkin aikaa jäänteitä vanhasta yhteiskunnasta. Aikansa eläneen yhteiskunnan jäänteiden esiintyminen sosialistisessa yhteiskunnassa on kuitenkin ohimenevä ilmiö. Sosialismin kehityksen myötä nämä jäänteet pikku hiljaa hävitetään ja kollektiiviset periaatteet pystytään toteuttamaan tehokkaammin yhteiskunnallisen elämän kaikilla aloilla.

Vaikka sosialismi on historiallisen kehityksen väistämätön vaihe ja sosialistinen yhteiskunta on edistyksellisin ja ihmisen riippumatonta luonnetta parhaiten vastaava yhteiskuntamuoto, sosialismi ei koskaan toteudu spontaanisti. Toteuttaaksemme sosialismin meidän on valmisteltava sellaiset

vallankumoukselliset voimat, jotka kykenevät tästä suoriutumaan, sekä kehiteltävä oikea taistelumenetelmä. Ellei vallankumouksellisia voimia ja taistelumenetelmää pystytä valmistamaan, sosialismiin pyrkivien kansanjoukkojen pyrkimys riippumattomuuteen jää silkaksi toiveajatteluksi.

Ajatuksen riiston, sarron ja yhteiskunnallisen epäoikeudenmukaisuuden sekä niiden pohjana olevan yksityisomistuksen hävittämisestä ja yhteisomistukseen pohjautuvan yhdenvertaisen yhteiskunnan pystyttämisestä esittivät utopistisocialistit jo kauan sitten. Utopistisocialistit eivät riiston kohteena olevien työläisjoukkojen kurjuutta kohtaan tuntemastaan myötätunnosta huolimatta kyenneet kuitenkaan näkemään näitä samoja joukkoja vallankumouksellisena voimana, jolla on kyky haudata riistoyhteiskunta ja rakentaa sen tilalle uusi yhteiskunta. He olivat sillä kannalla, että kapitalistisen yhteiskunnan irrationaaliset piirteet voitaisiin korjata valistamalla ihmisiä ja vetoamalla riistäjäluokan "hyvään tahtoon". "Hyvän tahdon" odottaminen luontaisesti ahneelta riistäjäluokalta on epätieteellistä haihattelua. "Hyvän tahdon" odottaminen riistäjäluokilta oli utopistisocialistien historiallista rajoittuneisuutta.

Riistäjäluokka esitti myötäilijöineen "luokkayhteistyön teorian" tarkoituksenaan riistettyjen työläisjoukkojen riistoa ja sortoa vastaan käymän taistelun estäminen. Kommunistisen liikkeen sisällä reformistit ja revisionistit vaativat "luokkien välistä yhteistyötä" ja aiheuttivat vakavaa vahinkoa vallankumoukselliselle liikkeelle. Tätä nykyä sosialismin kavaltajat puhuvat myös suureen ääneen paluusta kapitalismiin elätellen harhakuvitelmia kapitalismista ja odottaen "apua" ja "yhteistoimintaa" imperialisteilta. Historia osoittaa, että "hyvän tahdon" tai "luokkien välisen yhteistyön" odottaminen riistäjäluokalta vain sotkee koko vallankumouksen.

Marxilaisuus liitti toisiinsa sosialismin tavoitteekseen ottaneiden työläisten vaatimukset, vallankumoukselliset voimat ja vallankumouksellisen taistelumenetelmän. Marxilaisuus tähdensi, että kapitalistisessa yhteiskunnassa tuotantovoimat ja tuotantosuhteet ovat keskenään ristiriidassa, ja että nämä ristiriidat voitaisiin ratkaista riiston kohteena olevien työläisten riistäjäluokkaa vastaan käymällä luokkataistelulla, ja että johtopaikan tämän luokkataistelun kärjessä ottaisi työväenluokka. Marxilaisuus osoitti kapitalismin sortumisen ja sosialismin voiton vääjämättömyyden ja yhdisti keskenään sosialismin tavoitteekseen ottaneiden riistettyjen työläisten vaatimukset ja nämä vaatimukset täyttämään kykenevät vallankumoukselliset voimat ja vallankumouksellisen taistelumenetelmän. Näin sosialismi muuttui utopistisesta ajatusrakennelmasta tieteeksi, ja ihmiskunnan taistelussa vapautuksensa puolesta tapahtui vallankumouksellinen käänne.

Edellisen aikakauden materialistiseen historiankäsitteeseen perustuva sosialismin teoria oli kuitenkin historiallisesti rajoittunutta. Tämä teoria ei nähnyt yhteiskunnallista ja historiallista liikettä liikevoiman liikkeenä, joka käynnistyy ja kehittyy sen liikeellepanevana voimana toimivien kansanjoukkojen aloitteesta

ja toiminnasta, vaan piti sitä luonnollisena historiallisena prosessina, joka muuttuu ja kehittyy aineellisten ja taloudellisten tekijöiden ohjaamana. Materialistisen historiankäsitteksen mukaan tuotantovoimien kehitys kapitalistisessa yhteiskunnassa kärjistää tuotantovoimien ja tuotantosuhteiden välisiä sovitamattomia ristiriitoja, minkä seurauksena riistäjäluokan ja riistetyn luokan välinen antagonismi kasvaa ja työväenluokka ja muut vallankumoukselliset voimat vahvistuvat, mikä puolestaan johtaa vallankumouksen kypsymiseen. Aikaisempi sosialismin teoria ei kyennyt nostamaan etualalle vallankumouksen liikevoiman lujittamisen ja sen roolin korostamisen tehtävää, joka on tärkein tie vallankumouksen toteuttamiseen, koska tämän teorian mukaan aineelliset ja taloudelliset tekijät ovat vallankumouksellisen taistelun kannalta perustavia.

Meidän ei pidä tarkastella kapitalistisen yhteiskunnan tuotantovoimien kehityksen vaikutusta vain yhdeltä puolelta. Kapitalistisen yhteiskunnan tuotantovoimien kehitys voimistaa sitä kaksinapaista eriytymistä, joka johtuu rikkaiden ja köyhien välillä kasvavasta epätasapainosta. Se kärjistää luokkaristiriitoja, mutta kasvattaa samalla monopolien omistajien mahdollisuuksia käyttää osa suurista voitoistaan näiden luokkaristiriitojen silotteluun. Tuotantovoimien kehitys kasvattaa lisäksi teollisuustyöläisten määrää, sillä heihin liittyy väkeä talonpoikaistosta ja muista pikkuporvarillisista luokista, ja myös henkistä ja teknistä työtä sekä tuotannossa että muualla kuin tuotannossa tekevien lukumäärä kasvaa.

Objektiivisilla olosuhteilla on tietysti suuri vaikutus vallankumoukselliseen taisteluun. Mutta ratkaiseva tekijä vallankumouksen voiton kannalta eivät ole objektiiviset olosuhteet, vaan se kuinka vallankumouksen liikevoimaa vahvistetaan ja sen osuutta vahvistetaan. Sosialismi voi voittaa yhtä lailla niin kehittyneessä kapitalistisessa maassa kuin kehitysmaassakin, jos vallankumouksen liikevoimaa vahvistetaan ja sen osuutta voimistetaan tehokkaalla työllä. Historia osoittaa, että sosialismi voitti ensimmäisenä suhteellisen takapajuisissa maissa, ei niissä maissa, missä kapitalismi oli kehittynyt pitkälle. Meidän juche-aatteen lipun alla edenneen vallankumouksemme kokemus osoittaa, että jos vallankumouksen liikevoimaa vahvistetaan ja sen osuutta voimistetaan, tarjolla olevat objektiiviset olosuhteet voidaan käyttää hyväksi, mutta sen lisäksi myös epäsuotuisat olosuhteet ovat muutettavissa suotuisiksi ja voitto voidaan turvata sosialismille kääntämällä haitta eduksi.

Aiemman materialistiseen historiankäsitteeseen pohjautuneen teorian rajoitukset ovat käyneet entistä ilmeisemmiksi sinä aikana, kun sosialismia on sosialistisen järjestelmän pystyttämisen jälkeen rakennettu.

Yleisesti ottaen on niin, että mitä pidemmälle yhteiskunta kehittyy, sitä suuremmaksi käy yhteiskunnallisen kehityksen liikkeellepanevan voiman eli kansanjoukkojen rooli. Tämä johtuu siitä, että niiden riippumaton tietoisuus ja luova kyky lisääntyy yhteiskunnan kehityksen myötä. Kansanjoukkojen rooli yhteiskunnallisen liikkeen liikkeellepanevana voimana kasvaa

ennennäkemättömiin mittoihin sosialistisessa yhteiskunnassa. Sosialistinen yhteiskunta kehittyi tietoisuudeltaan korkeatasoisten ja äärimmäisen yhtenäisten kansanjoukkojen luovuuden ansiosta. Sosialistisessa yhteiskunnassa ihmisen muuttaminen, hänen ideologinen uudelleen muovaamisensa, nousee sosialismin aineellisten ja taloudellisten edellytystenkin luomista tärkeämmäksi ja ensisijaisemmaksi tehtäväksi.

Vallankumouksen liikkeellepanevan voiman vahvistaminen ja sen osuuden kasvattaminen ja siten sosialismin menestyksellinen rakentaminen on mahdollista vasta sen jälkeen, kun ihmisen uudelleenmuovaaminen asetetaan toiminnassa ensi sijalle. Jos kansanjoukkojen ideologinen uudelleenmuovaaminen jätetään merkitykseltään toissijaiseksi asiaksi ja jos vallankumouksen liikkeellepanevan voiman vahvistaminen ja sen osuuden korostaminen laiminlyödään sosialistisessa yhteiskunnassa, ja jos ratkaiseva huomio kiinnitetään aineellisiin ja taloudellisiin edellytyksiin ja keskitytään yksinomaan talouden rakentamiseen, sosialismin rakennustyötä kokonaisuutena ei pystytä hoitamaan kunnolla ja taloudellinen rakennustyö vääjäämättä pysähtyy. Tämä tuli selvästi esiin monissa aiemmin sosialismia rakenteissa maissa. Tällä verukkeella sosialismin luopiot panivat toimeen "reformejä" ja syyllistyivät vastavallankumouksellisiin toimiin ja tuhosivat niillä koko sosialistisen järjestelmän.

Marxilaisuuden perustajat kehittivät aikoinaan sosialismin teoriaa korostaen aivan erityisesti aineellisia ja taloudellisia edellytyksiä. Tämä liittyy siihen tosiasiaan, että kapitalismin pyhittäneen ja sen "ikuisuutta" saarnanneen ja samalla sen mystisyyttä ja kohtalonomaisuutta ylläpitäneen taantumuksellisen porvarillisen teorian kieltäminen koettiin tärkeäksi historialliseksi tehtäväksi. Mutta nyt sosialismin luopiot ovat omaksuneet opinkappaleekseen ajatuksen talouden kaikkivoipaisuudesta palauttaakseen kapitalismin, jonka suhteen he elättelevät harhakuvia.

Socialismin asettaminen uudelle, tieteelliselle perustalle koettiin erittäin polttavaksi tehtäväksi, eikä vain aiemman sosialismin teorian historiallisten rajoitusten takia, vaan myös sosialismin puolustamiseksi kaikenkarvaisilta opportunistisista vääristelyiltä ja imperialistien hyökkäyksiltä.

Socialismin uudelle, tieteelliselle perustalle asettamisen historiallisen tehtävän ratkaisi menestyksellisesti suuri johtaja toveri Kim Il Sung, joka loi juche-aatteen ja kehitti tältä pohjalta omaperäisen sosialismin teorian. Kunnioitettu toveri Kim Il Sung oivalsi sen filosofisen periaatteen, että ihminen on kaiken herra ja päättää kaikesta. Hän selvitti uuden yhteiskunnallista liikettä hallitsevan lainalaisuuden, liikkeen liikevoiman, ja asetti näin sosialismin uudelle, tieteelliselle perustalle. Sosialismin ja kommunismin asia on juche-aa teen mukaan kansanjoukkojen täyden riippumattomuuden asia. Sosialismi on suuren johtajan toveri Kim Il Sungin tieteellisesti systematisoimana ihmiskeskeistä sosialismia, jonka keskiössä ovat joukot. Meidän sosialismimme on sosialismia,

jossa kansanjoukot ovat isäntiä kaikessa, kaikki palvelee joukkoja, sosialismia joka kehittyy yhteisten ponnistusten tuloksena. Sosialismin jucheen pohjautuva teoria selkeytti sosialismin olemuksen ja sen kehitystä hallitsevan lainalaisuuden asettamalla ihmisen kaiken keskiöön. Tältä pohjalta teoria selvensi, että jos sosialismin rakennustyön halutaan onnistuvan, on käytävä voimakasta taistelua sosialismin ja kommunismin kahden linnakkeen, ideologisen ja aineellisen, valtaamiseksi, ja että tässä työssä on annettava ehdoton etusija taistelulle ideologisen linnakkeen valtaamiseksi.

Meidän vallankumouksemme käytännön kokemus on osoittanut jucheen pohjautuvan sosialismin teorian tieteellisen täsmällisyyden ja totuudellisuuden. Kansamme aloitti taistelunsa sosialismin puolesta puolifeodaalisen siirtomaayhteiskunnan takapajuisissa oloissa. Vallankumouksen ja rakennustyön se joutui toteuttamaan epätavallisen vaikeissa olosuhteissa. Tästä huolimatta puolueemme onnistui raivata menestyksellisesti tietä sosialismille. Tämä tapahtui niin, että päätehtävänä pidettiin koko ajan juche-aatteen edellyttämällä tavalla kansanjoukkojen ryhmittämistä tiiviisti puolueen ja johtajan ympärille niin ideologisesti kuin järjestöllisestikin ja vahvistettiin näin vallankumouksen liikkeellepanevaa voimaa ja voimistettiin sen osuutta. Puolueemme kasvattaa vallankumouksemme poliittista ja ideologista voimaa kaikin mahdollisin tavoin asettamalla ehdottomasti etusijalle ihmisen muuttamisen, hänen ideologisen uudelleenmuovaamisensa samalla, kun se koko ajan lujittaa omavaraista kansantalouttamme ja puolustustamme. Tästä on seurannut, että se edistää vallankumousta ja rakennustyötä horjumatta, jopa nykyisissä monimutkaisissa oloissa. Käytännön kokemukset osoittavat selvästi, että meidän sosialismimme, jossa olennoituu juche-aate, on tieteellisintä ja elinkykyisintä sosialismia

2.

Meidän sosialismimme pohjana on juche-pohjainen näkökanta ja asenne ihmiseen.

Näkökanta ja asenne ihmiseen ovat ne peruskysymykset, jotka ratkaisevat millaisen näkökannan ja asenteen pohjalta yhteiskunnan ja vallankumouksen kehitys ymmärretään. Niistä muodostuu aatteiden ja teorioiden tieteellisen luonteen ja paikkansapitävyyden sekä omaksutun linjan ja harjoitetun politiikan standardi. Meidän sosialismimme tieteellinen luonne ja totuudellisuus perustuu siihen tosiasiaan, että se pohjautuu ehdottoman oikeaan, juche -pohjaiseen ihmiskäsitykseen ja suhtautumiseen ihmiseen.

Juche-aate on ensimmäistä kertaa historiassa määrittänyt tieteellisesti ihmisen perusolemuksen.

Ihmisen perusolemuksen ymmärtäminen ei ole pelkästään tieteellinen, vaan myös yhteiskunnallis-poliittinen kysymys, jossa heijastuvat luokkaedut. Edistykselliset ja taantumukselliset luokat ovat käyneet tästä kysymyksestä

vakavaa filosofista väittelyä kautta historian.

Taantumukselliset hallitsevat luokat ja niiden äänitorvet ovat vääristelleet ihmisen perusolemusta riistäjäluokan etujen mukaisesti omaa riistoyhteiskuntaansa puolustellakseen. Ihmisen perusolemusta koskevat filosofiset väittämät ovat aiemmin kiteytyneet kahdeksi vallitsevaksi näkemykseksi. Toisen mukaan ihminen on henkinen olento ja toisen mukaan aineellinen olento. Ihmistä puhtaasti henkisenä olentona pitävän uskonnollisen, idealistisen näkemyksen mukaan ihminen on tietyn yliluonnollisen, mysteerisen olennon tuote, ja tämä olento myös ratkaisee hänen kohtalonsa. Uskonnollisen, idealistisen ihmiskäsityksensä keinoin taantumuksellinen hallitseva luokka ja sen edustajat ovat saarnanneet, että riistosta kärsivien työläisjoukkojen surkea osa on heidän väistämätön kohtalonsa, josta syystä heidän on alistuttava ennalta määrättyyn osaansa. Ihmistä yksinomaan biologisena luonnonolentona pitävä käsitys puolestaan estää ymmärtämästä sitä laadullista eroa, joka vallitsee tietoisuutensa säätelämänä ja hallitsemana tavoitteellisesti ja tietoisesti toimivan ihmisen ja vaistonsa varassa toimivan biologisen olennon välillä. Taantumuksellinen hallitseva luokka ja sen edustajat ovat puolustelleet tällä ihmiskäsityksellä kapitalistista yhteiskuntaa, jossa vallitsee viidakon laki. Sosialismin luopiot ovat turvautuneet taantumukselliseen ihmiskäsitykseen ja suhtautumiseen ihmiseen ja ryhtyneet palauttamaan kapitalismia palaamalla porvarilliseen liberalismiin ja kapitalistiseen markkinatalouteen.

Ihminen ei ole yksinomaan henkinen tai yksinomaan biologinen olento. Ihminen on yhteiskunnallinen olento, joka elää ja toimii sosiaalisessa suhteessa muihin. Se tosiasia, että ihminen on yhteiskunnallinen olento, on tärkein hänet muista biologisista olennoista erottava ominaisuus.

Marxilaisuus määritteli ihmisen perusolemuksen kokoelmaksi sosiaalisia suhteita. Tämän määritelmän luominen oli historiallinen palvelus, koska se murskasi epätieteellisen, taantumuksellisen käsityksen, joka piti ihmistä joko puhtaasti henkisenä olentona tai puhtaasti biologisena olentona. Ihmisen perusolemuksen määrittelemisen sosiaalisten suhteiden summaksi ei kuitenkaan selitä loppuun saakka ihmisen perusolemusta. Siksi se ei myöskään pysty selittämään oikealla tavalla ihmisen ja maailman välillä vallitsevia suhteita tai ihmisen asemaa ja roolia maailmassa.

Juche-aate on ensimmäistä kertaa historiassa löytänyt tieteellisen ratkaisun ihmisen perusolemusta koskevaan kysymykseen. Tältä pohjalta se on valaissut uudella tavalla myös ihmisen asemaa ja roolia maailmassa.

Ihmisen perusolemusta on aiemminkin pyritty monasti selittämään pääasiassa vain ihmiselle ominaisilla piirteillä. Ihminen on esimerkiksi määritelty puhuvaksi, työtätekeväksi tai ajattelevaksi olennoksi. Näissä yrityksissä on kuitenkin otettu huomioon vain joitakin ihmisen perusolemusta ilmentäviä Aspekteja.

Ihminen on yhteiskunnallinen olento, jolle on ominaista riippumattomuus,

luovuus ja tietoisuus. Tässä kiteytyvät hänen perusominaisuutensa.

Riippumattomuus on attribuutti yhteiskunnalliselle ihmiselle, joka haluaa elää ja kehittyä riippumattomasti maailman ja oman kohtalonsa isäntänä vapaana kaikista kahleista ja rajoituksista. Luovuus on attribuutti yhteiskunnalliselle ihmiselle, joka muuttaa maailmaa ja muovaa kohtalonsa tavoitteellisesti ja tietoisesti tarpeidensa tyydyttämiseksi. Tietoisuus on yhteiskunnallisen ihmisen attribuutti. Tietoisuus säätelee hänen kaikkea toimintaansa, joka tähtää maailman ja itsen ymmärtämiseen ja muuttumiseen. Tietoisuus on riippumattomuuden ja luovuuden tae. Ihminen poikkeaa laadullisesti vaistonvaraisesti toimivista eläimistä siinä, että ihminen toimii riippumattomasti ja luovasti tietoisuutensa ohjaamana. Ihmisen toiminnan kulku on prosessi, jolla hän ilmentää riippumattomuuttaan, luovuuttaan ja tietoisuuttaan. Ihmisen olemistapa muodostuu riippumattomasta, luovasta ja tietoisesta toiminnasta.

Luovana ja tietoisena yhteiskunnallisena olentona ihminen ei voisi olla olemassa ilman kehittyneitä elimistöään, etenkin ilman pitkälle kehittyneitä aivojaan. Ihmisen kehittyneet elimistöt ovat hänen riippumattomuutensa, luovuutensa ja tietoisuutensa biologinen perusta. Tämä elimistö ei kuitenkaan itsessään ole riippumattomuuden, luovuuden tai tietoisuuden synnyttäjä. Ihmisen riippumattomuus, luovuus ja tietoisuus ovat yhteiskunnallisia attribuutteja, jotka ovat muotoutuneet ja kehittyneet yhteiskunnallis-historiallisessa prosessissa, jossa ihmiset toimivat sosiaalisessa suhteessa toisiinsa.

Koska ihmisellä on riippumattomuus, luovuus ja tietoisuus, hän pystyy muovaamaan kohtalonsa omilla ponnistuksillaan. Biologisen olennon kohtalo riippuu siitä, kuinka se sopeutuu objektiiviseen ympäristöönsä. Biologinen olento on niin sanotusti osa luontoa, ja sen kohtalon ratkaisee objektiivinen ympäristö. Toisin kuin biologiset olennot ihminen on maailman herra ja sen muuttaja. Hän muovaa kohtalonsa itse muuttamalla objektiivista maailmaa omien tarpeidensa mukaisesti. Ihmisen riippumattomuuden, luovuuden ja tietoisuuden kehittymisen myötä hänen asemansa ja roolinsa maailman herrana ja muuttajana vahvistuu. Tämä ilmenee siinä kuinka hän muuttaa luontoa ja yhteiskuntaa. Ihmisen riippumattoman ideologisen tietoisuuden ja luovan kyvyn kehittyessä ja roolin voimistuessa yhteiskunnallinen vauraus lisääntyy ja sosiaaliset suhteet paranevat. Historiallisessa kehityksessä jokainen sukupolvi aloittaa edeltäjiensä luoman yhteiskunnallisen vaurauden ja sosiaalisten suhteiden eli toisin sanoen olemassa olevien objektiivisten olojen pohjalta ja niitä hyödyntäen. Objektiiviset olosuhteet vaikuttavat merkittäväällä tavalla yhteiskunnalliseen kehitykseen, mutta nämä olot ovat itsessään ihmisen riippumattoman, luovan ja tietoisuuden toiminnan historiallinen tuote. Niitä myös käyttää ja kehittää ihminen. Ovatpa vallitsevat objektiiviset olosuhteet kuinka otolliset hyvänsä, yhteiskunta ei voi kehittyä nopeasti, ellei näitä oloja hyödyntävän ja kehittävän ihmisen luovuus ja tietoisuus ole korkealla tasolla ja ellei se pääse toimimaan vapaasti. Ja vaikka objektiiviset

olosuhteet olisivat epäsuotuisatkin, yhteiskunta voi kehittyä nopeasti, jos ihmisen riippumattomuus, luovuus ja tietoisuus on korkealla tasolla ja pääsee vaikuttamaan vapaasti. Tämä merkitsee, että yhteiskunnallisen kehityksen historiallisen prosessin kannalta ihmisen riippumattomuuden, luovuuden ja tietoisuuden kehittäminen ja hyödyntäminen on ratkaiseva asia. Riistetyt työläisjoukot ovat pitkään halunneet elää tasa-arvoisessa, uudessa yhteiskunnassa, jossa ei ole riistoa ja sortoa, mutta eivät ole aikaisemmin pystyneet toteuttamaan tätä haluaan, koska joukkojen riippumaton, ideologinen tietoisuus ja luova kyky ei ole ollut riittävän korkealla tasolla ja joukkojen rooli on ollut liian alhaisella tasolla. Ihminen muuttaa luontoa ja yhteiskuntaa ja kehittää historiaa. Kun ihmisen riippumaton ideologinen tietoisuus kehittyi nopeasti ja hänen roolinsa voimistuu, yhteiskunnan ja historian kehitys menee eteenpäin ja rakennustyöhön tulee vauhtia. Yhteiskunnallisen kehityksen historiassa on pitemmän päälle niin sanotusti kysymys ihmisen riippumattomuuden, luovuuden ja tietoisuuden kehityksestä.

Koska ihminen on riippumaton, luova ja tietoinen olento, hän on olennoista arvokkain ja voimakkain. Ihminen on maailman ainoa herra ja uudelleen muovaaja. Maailmassa ei ole mitään ihmistä arvokkaampaa tai voimakkaampaa.

Porvarilliset taantumukselliset eivät kuitenkaan pidä ihmistä arvokkaimpana olentona, vaan aineellisen tuotannon välikappaleena ja merkityksettömänä olentona, joka on pelkkää työvoimaa ja jota myydään ja ostetaan kuin tavaraa. Niin ikään he pitävät häntä voimattomana olentona, jota hallitsee raha, ei voimakkaana olentona, joka muovaa oman kohtalonsa omilla ponnisteluillaan. Sosialismin petturit ovat palauttamassa kapitalismia ja hävittämässä sosialismin myötä syntynyttä kansan hyvään tähtäävää politiikkaa. Heistä työttömyys ja köyhyys on keino, jolla ihmiset painostetaan pakolla kilpailemaan, sekä väline, jolla lisätään työn tehokkuutta. He matelevat imperialistien jaloissa ja odottavat kapitalistisilta länsimailta "apua" ja "yhteistyötä" sen sijaan, että luottaisivat oman kansansa voimaan. Kaikki tämä johtuu heidän taantumuksellisesta ihmiskäsityksestään.

Ihmiskeskeinen sosialismi perustuu juche -pohjaisiin yhteiskunnallis-historiallisiin periaatteisiin, jotka tarjoavat uuden, tieteellisen selityksen yhteiskunnallis-historiallisen kehityksen lainalaisuudesta kiinnittämällä keskeisen huomion ihmiseen. Ihmistä keskipisteenä pitävä sosialismi on tieteellisintä sosialismia. Siinä kaikki palvelee ihmistä ja se ratkaisee kaikki ongelmat voimistamalla ihmisen luovaa roolia juche -pohjaisen näkökannan ja ihmiseen suhtautumisen perustalta. Meidän sosialismimme takaa ihmisen riippumattomuuden ja toteuttaa sen täysin ja parantaa nopeassa tahdissa ihmisen tietoisuutta ja luovaa kykyä antaen niille täydet vaikutusmahdollisuudet vahvistaakseen ennennäkemättömällä tavalla ihmisen asemaa ja osuutta maailman herrana ja muuttajana ja vauhdittaakseen vallankumousta ja rakennustyötä.

Juche-aate on niin ikään selkiyttänyt uudella tavalla ihmiselämän olemuksen ja arvon.

Kun ihmistä tarkastellaan elimellisenä kokonaisuutena, hänen elämällään tarkoitetaan fyysistä elämää. Ihminen ei kuitenkaan ole olento, jolla on pelkästään fyysinen elämä. Juche-aate osoitti ensimmäistä kertaa historian aikana, että ihmisellä on fyysisen elämän lisäksi myös yhteiskunnallis-poliittinen integriteetti. Fyysisellä elämällä tarkoitetaan ihmisen elämää elimellisenä kokonaisuutena, kun taas yhteiskunnallis-poliittinen integriteetti tekee ihmisestä yhteiskunnallisen olennon. Yhteiskunnallis-poliittinen integriteetti on sitä elämää, joka on ominaista ainoastaan ihmiselle yhteiskunnallisena olentona.

Fyysinen elämä on ihmiselle arvokas asia. Fyysinen elämä on yhteiskunnallis-poliittisen integriteetin omaksumisen edellytys. Tässä mielessä voidaan sanoa, että aineellinen elämä, joka tyydyttää fyysisen elämän vaatimukset, on elämää joka tyydyttää ihmisen perustarpeet. Koska ihminen on yksinkertaisesta biologisesta olennosta poikkeava yhteiskunnallinen olento, hänen aineellisen elämänsä vaatimukset kasvavat jatkuvasti hänen riippumattomuutensa, luovuutensa ja tietoisuutensa kehittyessä ja yhteiskunnan kehittyessä. Hänen aineellinen elämänsä vaikuttaa hänen yhteiskunnallispoliittiseen ulottuvuuteensa. Vakaa ja terve aineellinen elämä tyydyttää täysin ihmisen fyysisen elämän vaatimukset ja muodostaa samalla aineelliset takeet hänen yhteiskunnallis-poliittisen integriteettiinsä ylläpidolle ja kehittymiselle.

Fyysinen elämä on ihmiselle arvokas asia, mutta yhteiskunnallis-poliittinen integriteetti on vielä sitäkin arvokkaampi. Ihmisellä on luontainen tarve arvostaa yhteiskunnallis-poliittinen integriteettiinsä fyysistä elämää korkeammalle. Jos ihminen pyrkii tyydyttämään vain fyysisen elämänsä tarpeet eikä yhteiskunnallis-poliittisen elämänsä tarpeita, hänen elämänsä ei voi koskaan muodostua kunniaakkaaksi olkoonpa hän miten hyvinvoiva tahansa. Tällainen aineellinen elämä madaltuu vääristyneeksi ja epänormaalksi elämäksi, joka ei ole eläimen elämää parempaa, ja on vastoin ihmisen synnynnäistä luonnetta. Riippumattomuus on ihmisen henki ja elämä. Ihminen, riippumaton yhteiskunnallinen olento, haluaa elää riippumattomasti, vapaana kaikenlaisesta alistamisesta ja ilman kahleita. Se että ihminen elää riippumattomasti merkitsee, että hän elää maailman ja oman kohtalonsa herrana, joka pitää kiinni asemastaan ja käyttää asemansa mukaisia oikeuksia. Ihmisen voidaan sanoa elävän ihmisarvoista elämää ja pitävän kiinni yhteiskunnallis-poliittisesta integriteetistään vasta sitten, kun hän elää yhteiskunnallisena olentona, käyttää oikeuttaan riippumattomuuteen ja tyydyttää riippumattomuuden tarpeensa. Jos hän menettää riippumattomuutensa ja joutuu alistettuun asemaan muihin nähden, hän on yhteiskunnallisesti ja poliittisesti kuin kuollut, vaikka elääkin. Ihmisen halu elää riippumattomasti toteutuu ennen muuta riippumattoman poliittisen elämän kautta. Kun ihminen on yhteiskunnallisesti tai poliittisesti alistettu,

hän ei voi elää minkäänlaista riippumatonta elämää.

Koska yhteiskunnallis-poliittinen integriteetti on ihmiselämän arvokkain osa, jalostunut ihmiselämä edellyttää, että ihminen huolehtii yhteiskunnallis-poliittisesta integriteetistään ja jalostaa sitä. Yhteiskunnallis-poliittisen integriteetinsä ihminen saa sosiaalisesta kollektiivista. Sosiaalinen kollektiivi on ihmisen yhteiskunnallis-poliittisen integriteetin peruslähtökohta. Siksi ihmiselämän arvo riippuu siitä, miten hyvin hän liittyy sosiaaliseen kollektiiviin. Ihmisen elämä muodostuu jaloksi, kun sosiaalinen kollektiivi rakastaa häntä ja luottaa häneen; hänen elämänsä on arvotonta, jos kollektiivi hänet hylkää. Ihminen saa osakseen sosiaalisen kollektiivin rakkauden ja luottamuksen, kun hän asettaa sosiaalisen kollektiivin edut yksilön etujen edelle ja palvelee uskollisesti sosiaalista kollektiivia. Viime kädessä arvokkainta ja kalleinta ihmiselämässä on elää riippumatonta ja luovaa elämää nauttien sosiaalisen kollektiivin rakkaudesta ja luottamuksesta ja liittää samalla oma kohtalonsa sosiaalisen kollektiivin kohtaloon ja palvella sitä kaikesta sydämestään. Tällä tavalla ihminen voi pitää hyvän huolen yhteiskunnallis-poliittisesta integriteetistään ja elää ihmisarvoista elämää yhteiskunnallisena olentona.

Porvarillinen taantumus ja sosialismin luopiot pitävät tätä nykyä ihmisen harjoittamaa toisen ihmisen riistoa aivan normaalina asiana ja heille ihminen on alkeellinen olento, jolla on pelkästään aineellisia tarpeita. Tämä osoittaa selvästi porvarillisen näkemyksen taantumuksellisen luonteen, kun kyse on ihmiselämän arvosta ja olemuksesta.

Todellinen ihmiselämä, joka tarjoaa jokaiselle mahdollisuuden pitää kiinni arvokkaimmasta yhteiskunnallis-poliittisesta integriteetistään ja tyydyttää täysin fyysisen elämänsä tarpeet, voi toteutua hyvin vain kollektiivisuuteen perustuvassa sosialistisessa yhteiskunnassa. Tässä yhteiskunnassa ihmiset ovat vapaita kaikenlaisesta riistosta ja sorrosta, ylivallasta ja alistamisesta, ja he voivat elää riippumatonta ja luovaa elämää yhteiskunnallisesti, poliittisesti ja kaikilla muilla aloilla. Sosialistisessa yhteiskunnassa meidän täytyy järjestää kunnolla ihmisten järjestöllinen ja ideologinen elämä samoin kuin heidän kulttuurielämänsä, jotta heillä on mahdollisuus viettää riippumatonta ja luovaa elämää niin, että tietoisuus on korkealla tasolla ja kyvykkäästi kuten yhteiskunnan isännille sopii. Ihmiset voivat antaa merkittävän panoksen yhteiskunnalle ja kollektiiville ja elää arvokasta elämää yhteiskunnan ja kollektiivin ylpeinä jäseninä vasta sitten, kun he ovat varustautuneet täydellisesti riippumattomalla tietoisuudella ja ovat kehittäneet kattavasti itselleen luovan kyvyn vallankumouksellisessa järjestö- ja ideologisessa toiminnassa ja moraalisisessa ja rikkaassa kulttuurielämässä.

Meidän sosialismimme on aidosti ihmiskeskeistä sosialismia. Se pitää ihmistä arvokkaimpana olentona ja tyydyttää loppuun saakka heidän luontaiset tarpeensa. Näin se luo jokaiselle edellytykset pitää yllä ja kohentaa merkittävästi omaa yhteiskunnallis-poliittista integriteettiään. Se tyydyttää myös täydelleen

ihmisen fyysisen elämän tarpeet. Ihmiskeskeinen sosialismi tarjoaa yhteiskunnan kaikille jäsenille mahdollisuuden elää sovussa ja nauttia yhteiskunnan ja kollektiivin rakkaudesta ja luottamuksesta ja elää täydellisen jaloa ja arvokasta elämää samalla, kun yhteiskunnan jäsenet tekevät uhrautuvasti työtä yhteiskunnan ja kollektiivin hyväksi korkeasti tietoisina ja luovaa kykyä osoittaen.

3.

Sosialismimme pohjan muodostaa juche-pohjainen näkökanta ja asenne kansanjoukkoihin.

Kansan tuki sosialismille ja sen luottamus siihen on osoitus sosialismin totuudellisuudesta ja paremmuudesta. Nyt kun sosialismimme pohjana on juche-pohjainen näkökanta ja asenne kansanjoukkoihin, siitä on tullut etevintä ja voimakkainta sosialismia, jolla on takanaan kansan ehdoton tuki ja luottamus.

Kansanjoukot ovat historian liikevoima. Kansanjoukot muodostavat yhtenäisen sosiaalisen yhteisön, jonka keskiössä ovat työtätekevät ihmiset, joita yhdistää yhteinen pyrkimys riippumattomuuteen ja luovaan toimintaan.

Käsitteellä "kansanjoukot" on luokkayhteiskunnassa luokkaluonne. Riistoyhteiskunta jakautuu riistäjäluokkaan ja riistettyyn luokkaan tai hallitsevaan luokkaan ja hallittujen luokkaan riippuen siitä, kuka omistaa tuotantovälineet ja kenellä on hallussaan valtiovalta. Riistetty luokka, hallittu luokka, muodostaa kansanjoukkojen enemmistön. Kansanjoukkojen luokkarakenne ei ole muuttumaton. Se muuttuu yhteiskuntahistorian kehityksen mukana. Kapitalistisessa yhteiskunnassa kansanjoukot muodostuvat työläisten ja talonpoikien lisäksi myös työtätekevistä sivistyneistöistä ja monista muista luokista ja kerrostumista, jotka pyrkivät riippumattomuuteen ja taistelevat sen puolesta. Sosialistisessa yhteiskunnassa kaikista ihmisistä tulee sosialistisia työtätekeviä ihmisiä, joten jokainen on kansanjoukkojen jäsen. Vihamielisten aineiden vehkeily jatkuu tietysti myös sosialistisessa yhteiskunnassa ja vallankumouksellisten riveihin saattaa ilmaantua pettureita. Siksi sosialistisessakin yhteiskunnassa on perusteltua tehdä selkeä ero kansanjoukkojen ja niihin vihamielisesti suhtautuvien aineiden välillä.

Käsitteessä "kansanjoukot" heijastuu sosiaalinen ja luokkasuhde, mutta yksinomaan luokkakäsite se ei ole. Kansanjoukot koostuvat luonnollisesti eri luokista ja kerrostumista. Jotta saadaan selville, onko ihminen kansanjoukkojen jäsen vai ei, on tarkasteltava hänen sosiaalista ja luokka-asemaansa, mutta sitä ei pidä pitää absoluuttina. Ihmisen sosiaalinen ja luokka-asema ei ole ainoa hänen aatteisiinsa ja käyttäytymiseensä vaikuttava tekijä. Jos ihminen joutuu alttiiksi vallankumoukselliselle vaikutukselle ja omaksuu edistyksellisiä aatteita, hän voi palvella kansanjoukkoja sosiaalisesta ja luokka-asemastaan huolimatta. Peruskriteerin, joka ratkaisee onko joku henkilö kansanjoukkojen jäsen vai ei, muodostavatkin henkilön aatteet, eivät hänen sosiaalinen tai

luokkataustansa. Se ideologinen perusta, jonka pohjalle kaikkia elämänaloja edustavat ihmiset kootaan kansanjoukoiksi, ei ole yksinomaan sosialismin ja kommunismin aate. Jokainen maataan, kansaansa ja kansakuntaansa rakastava ihminen voi palvella kansaa ja olla niin muodoin kelvollinen kansanjoukkojen jäseneksi.

Juuri tästä näkökulmasta suuri johtaja toveri Kim Il Sung kokosi vallankumouksen joka vaiheessa vallankumoukselliseksi voimaksi kaikki ne ihmiset, jotka olivat ideologisesti valmiita palvelemaan isänmaata, kansaa ja kansakuntaa, ja toteutti näin menestyksellisesti vallankumouksen ja rakennustyön. Puolueemme luottaa eri luokkia ja elämänaloja edustaviin ihmisiin, joita vallankumous kiinnostaa. Se pitää heitä ikuisina kumppaneinaan, ei pelkää satunnaisina kanssakulkijoina vallankumoukseen johtavalla tiellä, ja johtaa heitä matkalla sosialismiin ja kommunismiin.

Imperialistien ja taantumuksellisten luokkaluonne asettaa heidät sovittamattomalla tavalla vastakkain kansanjoukkojen kanssa. Niinpä jopa sana "kansa" on heistä pelottava. He käyttävät tiuhaan sanaa "kansakunta" ja yrittävät näin piilottaa kapitalistisessa yhteiskunnassa esiintyvän luokkien vastakkaisuuden ja luokkaristiriidan. Myös sosialismin petturit yrittävät naamioida kansanvastaiset vehkeilynsä sanalla "kansalainen". He ovat rakentavinaan "kansalaisyhteiskuntaa". Totta kyllä, taantumuksellisten ja pettureiden voi usein kuulla käyttävän tekopyhästi sanaa "kansa". Mutta kansaan vihamielisesti suhtautuvat piirit, kansanpetturit, eivät onnistu piilottamaan kansanvastaisuuttaan vain sanaa "kansa" hokemalla. "Kansa" on ylväs sana, ja sen voivat pää pystyssä lausua vain ne, jotka ovat kansalle uskollisia, eli siis kommunistit jotka taistelevat kansanjoukkojen etujen puolesta ja omistautuvat täysin tälle taistelulle.

Suuren johtajan Kim Il Sungin kielenkäytössä kansa tarkoitti alusta lähtien "taivasta". Hän piti huolen siitä, että maa, armeija, muistomerkit ja monet kauniit ja jalot asiat on maassamme nimetty kansalle. Koska ihmiset ovat sosialismissamme niin arvokkaita olentoja, siitä on kehkeytynyt sosialismia, jossa olennoituu täydellisesti ihmisten pyrkimys riippumattomuuteen.

Kansanjoukot ovat yhteiskunnassa isäntiä kaikessa. Näin siksi, että kansanjoukot luovat kaiken sen, mitä yhteiskunnassa on.

Kansanjoukoilla on suurin luova kyky muuttaa luontoa ja yhteiskuntaa. Yksilön voima ja viisaus on rajallinen, mutta kansanjoukkojen voima ja viisaus on rajaton. Jos tässä maailmassa on jokin olento, joka on kaikkietävä ja kaikkivoipa, niin se olento on kansanjoukot. Käsittämättömän voimansa ja viisautensa pohjalta joukot luovat kaiken mitä yhteiskunnassa on, vievät historiaa eteenpäin ja edistävät vallankumousta.

Kansanjoukot muuttavat luontoa, kehittävät tuotantovoimia ja luovat aineellista vaurautta. Tuotantovoimien kehittäminen kiinnostaa totta kai kapitalistiluokkaa, joka haluaa kasvattaa voittojaan, mutta kapitalistit eivät luo

aineellista rikkautta omalla työllään. Joukot luovat itse ideologisen ja kulttuurisen rikkautta ja tuottavat myös edistyksellisiä ajattelijoita, eteviä tiedemiehiä ja lahjakkaita taiteen ja kirjallisuuden edustajia. Riistäjäluokalla on myös omat äänitorvensa ideologian ja kulttuurin aloilla, mutta se kulttuuri ja ne aatteet, joita he tuottavat, ovat pelkästään moraalisen sosiaalisen elämän ja kehityksen jarru. Joukot muuttavat yhteiskuntaa. Taantumuksellista riistäjäluokkaa kiinnostaa yksinomaan aikansa eläneen riistojärjestelmän säilyttäminen ja vahvistaminen, ei yhteiskunnallinen muutos. Hallitsevan porvariston toimeenpanemat farssimaiset "uudistukset" tähtäävät pohjimmiltaan vain kapitalismin kriiseistä selviytymiseen. Edistyksellisen yhteiskunnallisen muutoksen voivat toteuttaa vain valppaat ja yhtenäiset kansanjoukot. Koska kaikki on yhteiskunnassa joukkojen luomusta, joukkojen on luonnollisesti myös oltava isäntiä kaikessa. Joukot voivat olla yhteiskunnan todellisia isäntiä ainoastaan sosialistisessa yhteiskunnassa, jossa valtiovalta ja tuotantovälineet kuuluvat kansalle.

Koska kansanjoukot ovat yhteiskunnassa isäntiä kaikessa, niiden on otettava itselleen isännän asema. Joukkojen on käytettävä oikeuksiaan, oltava velvollisuuksiensa ja roolinsa mittaisia ja elettävä siten arvokasta ja onnellista elämää, kuten isännille sopii.

Yhteiskunnan isäntinä kansanjoukkojen on omaksuttava isännän asema ja käytettävä isännälle kuuluvia oikeuksia.

Kansanjoukkojen on riippumattomuuspyrkimyksensä vuoksi otettava isännän asema ja käytettävä isännän oikeuksiaan. Riippumattomuus on joukkojen henki ja elämä, ja joukkojen riippumaton asema ja oikeus riippumattomuuteen on se perusedellytys, josta niiden kohtalo riippuu. Valtion ja yhteiskunnan isäntinä kansanjoukkojen on pidettävä kiinni isännän asemastaan ja käytettävä isännän oikeuksiaan politiikassa, taloudessa, kulttuurissa ja kaikilla muilla yhteiskunnallisen elämän alueilla.

Kansanjoukkojen riippumattomuuden perinpohjainen omaksuminen ja toteuttaminen edellyttää sitä, että politiikka ja kaikki toimintalinjat muotoillaan niin, että niissä heijastuu kansanjoukkojen pyrkimys riippumattomuuteen, ja että ne pannaan toimeen joukkojen voimalla.

Kansanjoukkojen riippumattomuuspyrkimys on se kriteeri, jonka perusteella politiikan ja toimintalinjojen oikeellisuus arvioidaan. Ainoa keino, jolla subjektiivisuus ja epämiellyttävät tapahtumat vallankumouksessa ja rakennustyössä voidaan välttää, on olla joukkojen keskuudessa ja kuunnella, mitä joukot haluavat. Joukot ovat opettajia kaikessa. Joukkojen riippumattomuuspyrkimys muodostuu järjestelmäksi koottuna aatteiksi, toimintalinjoiksi, politiikaksi. Työväenluokan puolueen on aina toimintalinjaansa ja politiikkaansa muotoillessaan mentävä joukkojen keskuuteen ja kuunneltava joukkojen toiveita. Myös työtä tehdessään toimihenkilöiden on aina aloitettava joukkojen toiveiden kuuntelemisesta. Puolueemme on mutkikkaissa ja

vaikeissakin olosuhteissa kyennyt pystyttämään parhaan sosialistisen järjestelmän ja kehittämään sitä jatkuvasti, koska se on muotoillut politiikkansa ja toimintalinjansa menemällä joukkojen pariin. Onnistuminen johtuu myös siitä, että puolue on heijastanut linjauksissaan joukkojen riippumattomuuspyrkimystä ja toteuttanut politiikkaansa joukkojen voimalla. Tämä on se salaisuus, joka löytyy maamme sosialismin voittoisan etenemisen taustalta, etenemisen joka on tapahtunut ehdottoman tieteellistä tietä ilman pienimpiäkään poikkeamia tai takaiskuja.

Kansanjoukkojen riippumattomuuden takaamiseksi ja toteuttamiseksi meidän on turvattava täydellisesti maan ja kansakunnan riippumattomuus.

Puolueemme johdonmukaisena vallankumouksellisena periaatteena on riippumattomuus politiikassa, omavaraisuus taloudessa ja itseluottamus kansallisessa puolustuksessa. Maan ja kansakunnan riippumattomuus on aina ollut puolueellemme ja kansallemme arvokkain asia. Ne ovatkin toteuttaneet perusteellisesti poliittisen riippumattomuuden, taloudellisen omavaraisuuden ja itseluottamukseen perustuvan kansallisen puolustuksen periaatetta imperialistien ja ylivaltaan pyrkivien voimien painostuksesta piittaamatta. Ne ovat näin taanneet lujasti kansallisen itsenäisyyden ja koskemattomuuden ja jatkavat etenemistään. Ne pitävät johdonmukaisesti kiinni omasta vakaumuksestaan ja kantavat korkealla sosialismin lippua.

Imperialistit puuttuvat nykyään kiivaasti toisten maiden sisäisiin asioihin ja polkevat muiden kansakuntien itsenäisyyttä. Näiden toimien perusteluksi imperialistit esittävät verukkeen "ihmisoikeuksien puolustamisesta". Ihmisoikeuksia ei voi erottaa maiden ja kansakuntien riippumattomuudesta. Vieraiden voimien vallan alla olevien ihmisten ihmisoikeuksia ei koskaan pystytä turvaamaan. Ihmisoikeuksia ovat oikeudet riippumattomuuteen, joita kansan on käytettävä politiikan, talouden, ideologian, kulttuurin ja kaikilla muilla yhteiskunnallisen elämän aloilla. Imperialismin mainostamat "ihmisoikeudet" ovat rikkaiden ja etuoikeutettujen oikeuksia tehdä mitä vain rahan voimalla. Imperialistit eivät tunnusta ihmisoikeuksiksi esimerkiksi työttömien oikeutta työhön tai orpojen tai ilman toimeentuloa olevien ihmisten oikeutta syömiseen ja hengissä pysymiseen. Koska imperialistit eivät myönnä työtätekeville ihmisille alkeellisimpiakaan olemassaolon oikeuksia ja koska he harjoittavat kansanvastaista politiikkaa sekä rotu- ja kansalliseen syrjintään sekä kolonialismiin perustuvaa politiikkaa, ei heillä ole minkäänlaista oikeutta edes puhua ihmisoikeuksista. He loukkaavat kansan oikeutta riippumattomuuteen ja puuttuvat toisten maiden sisäisiin asioihin "ihmisoikeuksien puolustamisen" verukkeella. Me emme tule sallimaan imperialistien mielivaltaista puuttumista asioihimme, sillä se loukkaa maamme ja kansakuntamme itsenäisyyttä, josta me pidämme tiukasti kiinni.

Kansanjoukkojen on, koska ne ovat yhteiskunnassa isäntiä kaikessa, huolehdyttävä omasta osuudestaan ja omista velvollisuuksistaan.

Se on ainoa tapa, jolla ne voivat puolustaa omaa asemaansa ja oikeuksiaan isännille sopivalla tavalla. Vallankumous ja rakennustyö ovat hankkeita, joiden toteuttaminen on kansanjoukkojen asia, ja ne ovat joukkojen omia hankkeita. Joukkojen on otettava vastuulleen vallankumous ja rakennustyö ja ratkaistava omin voimin kaikki niiden toteuttamisessa esiin nousevat ongelmat.

Jotta kansanjoukot pystyvät täyttämään velvollisuutensa ja osuutensa yhteiskunnassa kaikista asioista vastaavina isäntinä, joukkojen isännätietoisuutta on parannettava. Jotta näin voisi tapahtua, ideologinen muutostyö ja poliittinen työ on asetettava kaikkien muiden hankkeiden edelle. Tämä on sosialistisen yhteiskunnan luontainen vaatimus. Sosialistisessa yhteiskunnassa, jossa kansanjoukot toimivat valtion ja yhteiskunnan isäntinä, yhteiskunnallisen kehityksen tärkeimpänä liikkeellepanevana voimana toimii riippumattoman ideologisen tietoisuuden omaavien ja tiukasti puolueen ja johtajan ympärille ryhmittyneiden joukkojen korkeatasoinen vallankumouksellinen into ja luova aloitteellisuus. Vasta sitten, kun yhteiskunnan kaikki jäsenet ovat kehittyneet kommunistisesti ja heidän vallankumouksellinen intomieltensä ja luova aloitteellisuutensa on saatu kohoamaan korkealle asettamalla ideologinen muutostyö ja poliittinen työ etusijalle, he voivat viedä vallankumousta ja rakennustyötä voimalla eteenpäin ja osoittaa täydessä mitassa sosialismin paremmuuden. Siksi sosialistisessa rakennustyössä ponnistelut onkin aina keskitettävä kansanjoukkojen kouluttamiseen ja joukkojen vallankumouksellisen innostuksen ja luovan aktiivisuuden voimistamiseen asettamalla ideologinen muutostyö ja poliittinen työ etusijalle. Sosialistista rakennustyötä ei käy vauhdittaminen millään muulla tavalla kuin asettamalla ideologinen muutostyö ja poliittinen työ etusijalle, sillä sen avulla joukkojen rooli voimistuu. Yritykset liikutella ihmistä rahan voimalla ovat perustavassa ristiriidassa sosialistisen yhteiskunnan ominaisluonteen kanssa; sosialismin paremmuutta ei osoiteta sillä keinolla. Tämän kaltainen kapitalismin kuuluva menetelmä ei kasvata ihmisten vallankumouksellista innostusta eikä luovaa aloitteellisuutta, ja mikä vielä pahempaa, se voi mädättää ja vaarantaa koko sosialistisen järjestelmän. Asettamalla ideologisen muutostyön ja poliittisen työn etusijalle puolueemme on kyennyt edistämään vallankumousta ja rakennustyötä dynaamisesti ja osoittamaan täydessä mitassa sosialismin paremmuuden joukkojen suuren vallankumouksellisen innostuksen ja luovan aloitteellisuuden turvin. Puolueen ja johtajan ympärille tiukasti ryhmittyneiden kansanjoukkojen korkeatasoinen vallankumouksellinen innostus ja luova aloitteellisuus on se voimanlähde, jonka pohjalta joukkojen ympärille rakentuva sosialismimme voi osoittaa paremmuutensa ja voittamattomuutensa tieteellisimpänä sosialismina.

Jotta joukot pystyvät suoriutumaan velvollisuuksista ja roolistaan yhteiskunnan isäntinä, joukkojen luovaa voimaa on viljeltävä. Tämä on tärkeä asia, johon vallankumouksessa ja rakennustyössä on aina kiinnitettävä ensisijainen huomio. Koska kansanjoukot luovat yhteiskunnassa kaiken,

vallankumouksen ja rakennustyön menestyminen riippuu siitä, kuinka ihmisistä valmennetaan voimakkaita olentoja. Ihmisten valmentaminen voimakkaiksi olennoiksi tarkoittaa heidän luovan kykynsä kehittämistä riippumattoman tietoisuuden rinnalla. Kapitalistisessa yhteiskunnassa kansanjoukkojen pyrkimys kehittyä riippumattomina ja luovina olentoina ei voi kunnolla toteutua. Imperialistit ja kapitalistit tarvitsevat orjia, jotka tuottavat lisäarvoa ja seuraavat heitä tottelevaisesti, eivät riippumattomia ja luovia, monipuolisesti kehittyneitä ihmisiä. Tästä syystä he turvautuvatkin kaikkiin mahdollisiin keinoihin ja menetelmiin alentaakseen työtätekevät ihmiset pääoman orjiksi, rappeuttaakseen heidät ideologisesti ja vääristääkseen heidän luovan kykynsä. Kansanjoukkojen pyrkimys kehittyä riippumattomiksi ja luoviksi olennoiksi voi toteutua täydessä mitassa vain sosialistisessa yhteiskunnassa. Puolueemme on pystyttänyt ylivoimaisen sosialistisen koulutusjärjestelmän, jonka piirissä koko väestö opiskelee. Koulutusjärjestelmä toimii valtion ja yhteiskunnan kustantamana ja toteuttaa siten loistavalla tavalla tehtävänsä, joka tähtää siihen, että yhteiskunnan kaikista jäsenistä kehittyä sosialismin ja kommunismin täysivaltaisia rakentajia. Tästä on seurannut, että kansamme jatkaa omin voimin sosialismin rakennustyötä ja ratkaisee omalla työllään ja viisaudellaan kaikki ongelmat itseluottamuksen lipun alla myös äärimmäisen vaikeassa tilanteessa.

Kansanjoukkojen on voitava elää arvokasta ja onnellista elämää isäntinä, jotka vastaavat yhteiskunnassa kaikesta.

Aineellisella elämällä on arvokkaassa ja onnellisessa elämässä tärkeä sijansa. Se muodostaa yhteiskunnallisen elämän perustan. Koska kansanjoukot ovat valtion ja yhteiskunnan isäntiä sosialistisessa yhteiskunnassa, niillä on oikeus vauraaseen ja sivistyneeseen elämään. Puolueemme on taloudellista rakennustyötä vauhdittamalla vahvistanut ja lujittanut sosialistista talousjärjestelmää ja rakentanut voimakkaan sosialistisen ja riippumattoman kansantalouden. Näin se on laskenut lujan perustan kansan aineellisten elämäntarpeiden tyydyttämiselle omin voimin. Riippumattoman kansantalouden potentiaali on rakennettu omavaraisuuden pohjalta ja sitkeydellä ja se on mittasuhteiltaan mahtava: se on arvokas omaisuus, jonka turvin jokaiselle voidaan taata moraalinen ja vakaa aineellinen elämä. Meidän on edelleen ponnisteltava kaikin voimin sosialistisen talouden rakennus- työn puolesta, jotta voimme vahvistaa edelleen maan taloudellista mahtia ja parantaa tasaisesti kansamme aineellista elintasoja sosialismin vaatimusten mukaisesti.

Olennaista joukkojen elämisenarvoisen, onnellisen elämän kannalta on se, että joukot voivat elää arvokkaasti samalla, kun elämän yhteiskunnallis-poliittinen integriteetti jatkuvasti kohentuu ja jokainen saa osakseen sosiaalisen yhteisön rakkauden ja luottamuksen.

Ihmisillä on luonnollisesti tarve elää juuri näin, mutta riistoyhteiskunnassa se ei ole mahdollista. Ihmisen harjoittama toisen ihmisen riisto on yhteensovittamaton asia ihmisistä kohtaan osoitetun rakkauden ja luottamuksen

kanssa; riistäjän ja riistetyn välillä ei voi olla aitoa rakkautta eikä luottamusta. Kapitalistisessa yhteiskunnassa ihmisen henkilökohtaisesta arvosta on tullut vaihtoarvo, jota mitataan rahalla ja rikkauksella. Sellaisessa järjestelmässä rakkautta ja luottamusta joukkoihin ei voi edes kuvitella. Taantumuksellisen porvariston puheet luokista irrallaan olevasta rakkaudesta ovat pelkkä kavala temppu, jolla pyritään naamioimaan kapitalistisen riistoyhteiskunnan taantumuksellinen luonne ja rauhoittamaan luokkien välisiä ristiriitoja. Aiempi työväenluokka koskeva teoria paljasti taantumuksellisen porvariston ajaman, luokista irrallaan olevan rakkauden taantumuksellisen luonteen. Sen teorian mukaan myös rakkaudella on luokkayhteiskunnassa luokkaluonne. Se, että rakkaus saa luokkaluonteen ei suinkaan tarkoita sitä, että rakkautta voisi olla vain samaan luokkaan kuuluvien ja sosiaalisesta asemaltaan samanlaisten ihmisten välillä. Rakkauden ja luottamuksen suhde voidaan solmia myös sellaisten ihmisten kesken, jotka yhteiskunnallisen ja luokka-asemansa erilaisuudesta huolimatta taistelevat yhdessä puolustaakseen kansanjoukkojen riippumattomuutta ja jotka osallistuvat yhdessä luovaan toimintaan.

Sosialistisen järjestelmän pystyttämisen myötä luokkavastakohtaisuudet poistuvat ja ihmisten väliset suhteet muuttuvat vastakkainasettelun ja epäluottamuksen suhteista rakkauden ja luottamuksen suhteiksi. Sosialistisessa yhteiskunnassa rakkaus ja luottamus kukoistavat sosiaalisessa yhteisössä ja sen jäsenten kesken samoin kuin yhteiskunnassa elävien yksilöiden kesken; jaloimmillaan ne tulevat esille johtajan ja hänen miestensä välillä. Kun yhteiskunnan kaikki jäsenet pitävät ylpeinä kiinni yhteiskunnallis-poliittisesta integriteetistään sillä tuloksella, että rakkaus ja luottamus sitoo yhteen johtajan ja hänen miehensä, puolueen ja kansan, ja koko yhteiskunta muuttuu yhteiskunnallis-poliittiseksi organismiksi, elämä on äärimmäisen arvokasta ja kaunista. Yhteiskunta, jossa tällainen tilanne on syntynyt, on mitä vakain ja dynaamisin yhteiskunta.

Joukkokeskeiselle sosialistiselle yhteiskunnalle on ominaista toverillinen yhtenäisyys ja yhteistyö sekä rakkauteen ja luottamukseen perustuvat suhteet yhteiskunnallisen elämän kaikilla aloilla. Se muuttaa politiikan rakkauden ja luottamuksen politiikaksi. Rakkaus ja luottamus muodostaa politiikan olemuksen sosialistisessa yhteiskunnassa, missä kansanjoukot ovat muuttuneet politiikan objekteista politiikan isänniksi. Meidän tavoitteenamme on rakkauden ja luottamuksen politiikka, hyvyyden politiikka. Vaikka imperialistit kaunisteleivat porvarillista politiikkaa ja heittivät lokaa sosialistisen politiikan päälle puhuen suureen ääneen "monipuoluejärjestelmästä" ja "parlamentaarisesta demokratiasta", mustaa ei käy muuttaminen valkeaksi. Porvarillinen politiikka on rahavaltaa, raakaa ja kieroutunutta riiston ja ryöstämisen politiikkaa.

Aidon hyvyyden politiikan toteuttaminen sosialistisessa yhteiskunnassa edellyttää sitä, että esiin nousee poliittinen johtaja, joka rakastaa horjumatta kansaa. Poliittisen johtajan on sosialismissa oltava ensiluokkainen johtaja,

mutta ennen kaikkea hänen on oltava moraa hitaan korkeatasoinen ihminen, joka rakastaa kansaa rajattomasti. Näin siksi, että sosialistinen politiikka on olemukseltaan hyvyyden politiikkaa. Kykenemätön johtaja voi sosialismissa muodostua sosialistisen yhteiskunnan kehityksen jarruksi, mutta moraalisesti epäkelpo johtaja voi pettää kansan ja jopa saattaa sosialismin tuhoon.

Jos sosialistisessa yhteiskunnassa aiotaan harjoittaa rakkauden ja luottamuksen politiikkaa, vallassa olevasta puolueesta on rakennettava äitipuolue.

Työväenluokan puolue on yhteiskunnan johtava poliittinen järjestö; siksi valtion elinten ja kaikkien muiden kansaa palvelevien organisaatioiden toiminta riippuu siitä, miten puolue rakennetaan. Puolueen rakentaminen äitipuolueeksi on edellytys sille, että valtion elimet ja kaikki muut sosialistisen yhteiskunnan organisaatiot saadaan palvelemaan kansaa. Puoleen rakentaminen äitipuolueeksi tarkoittaa, että puolueen on oltava kansan aito opas ja puolustaja, järjestö joka huolehtii tunnontarkasti vastuullaan olevien kansanjoukkojen kohtalosta lapsiaan syvästi rakastavan äidin tavoin ja huolehtii joukoista lämpimästi. Puoluetta pidettiin menneisyydessä pääasiassa luokkataistelun aseena. Työväenluokan puolueen tuleekin luonnollisesti käydä luokkataistelua; puolueen kaiken toiminnan lähtökohtana pitää kuitenkin itse asiassa olla rakkaus ja luottamus kansaan. Sen on asettava ensi sijalle kansan etujen puolustaminen ja taisteltava niitä vastaan, jotka pyrkivät loukkaamaan kansan etuja. Kovin moni puolue on loppujen lopuksi ennen pitkää menettänyt kansanjoukkojen tuen ja luottamuksen. Tämä johtuu siitä, että niitä ei oltu rakennettu äitipuolueiksi, jotka huolehtivat lämpimästi vastuullaan olevan kansan kohtalosta. Ne rappeutuivat byrokraattisiksi puolueiksi, jotka pitivät valtaa ja käyttivät arvoaltaansa väärin.

Jos sosialistisesta hallitsevasta puolueesta halutaan muodostaa äitipuolue, kaikki kaaderit ja puolueen jäsenet on kasvatettava siinä hengessä, että tärkeintä on rajaton rakkaus kansaan ja kansan vilpittömän palveleminen.

Jotta kansaa voisi palvella vilpittömästi, on ensin ajateltava kansaa ja vasta sitten itseään. Kansan ilon ja surun aiheet on otettava omikseen. Kansan uskollinen palveleminen on kommunistin pyhä velvollisuus. Juuri tässä on kommunistisen elämän todellinen arvo. Vallankumouksen puolesta työtä tekevä ihminen liittyy työväenluokan puolueen jäseneksi ei oman etunsa, maineen tai arvovallan vuoksi, vaan palvellakseen uskollisemmin kansaa. Todellisia kommunisteja ja työväenluokan puolueen jäseniä ovat ne, jotka ovat valmiita kohtaamaan vaikeudet eturivissä oman mukavuutensa unohtaen ja ottavat oma-aloitteisesti hoitaakseen vaikeat tehtävät ja antavat kiitoksen menestyksestä muille. Tällaiset ihmiset ovat todellisia kommunisteja ja työväenluokan puolueen jäseniä. Jotta tällaisia puolueen jäseniä kasvaisi, ideologista koulutusta on tehostettava, jotta puolueen jäsenet palvelevat kansaa uhrautuvasti.

Kun hallitsevasta sosialistisesta puolueesta rakennetaan äitipuoluetta, on

tärkeätä, että kaaderit vallankumouksellistetaan perinpohjaisesti ja taistellaan aktiivisesti heidän keskuudessaan esiintyvää vallan väärinkäyttöä, byrokratiaa, luvattomuuksia ja korruptiota vastaan, sillä ne ovat tärkeimmät tekijät, jotka estävät hyvyyden politiikan toteuttamisen sosialistisessa yhteiskunnassa. Sosialismi vastustaa kaikkia etuoikeuksia. Etuoikeutettu luokka katoaa sosialismin pystyttämisen myötä. Niin kauan kuin valtiolta ja tuotantovälineet ovat kansan hallussa, sosialistiseen yhteiskuntaan ei voi syntyä etuoikeutettua luokkaa. Mutta jos sosialistisessa yhteiskunnassa ei taistella vallan väärinkäyttöä, byrokratiaa, laittomuutta ja korruptiota vastaan, jotkut huonosti koulutetut kaaderit saattavat heiketä ideologisesti ja irtautua joukoista ja alkaa siten kehittyä etuoikeutetuksi luokaksi. Harjoittavatpa puolue ja valtio miten hyvää politiikkaa tahansa, sitä ei voida panna asianmukaisesti toimeen, jos kaaderit käyttävät valtaa väärin ja ovat byrokraattisia, koska puolueen ja valtion kaikki poliittinen toiminta toteutuu kaaderien välityksellä. Jos kaaderit käyttävät etuoikeutettua valtaa, toimivat byrokraattisesti ja syöllistyvät luvattomuuksiin ja korruption, vallassa oleva sosialistinen puolue menettää joukkojen tuen ja kannatuksen, eikä puolue voi olla olemassa ilman joukkojen tukea. Historia on opettanut, että hyväksyessään vallan väärinkäytön, byrokratian, laittomuuden tai korruption kaadereiden keskuudessa, hallitseva sosialistinen puolue kaivaa omaa hautaansa.

Puolueemme havaitsi jo varhaisessa vaiheessa sen vaaran, että hallitsevassa puolueessa saattaa esiintyä poikkeamia, ja on taistellut uupumatta niitä vastaan. Kaaderimme palvelevat nyt uskollisesti kansaamme tunnuksella "Me palvelemme kansaa!" Me emme silti voi pienimmässäkään määrin laiminlyödä taistelua vallan väärinkäyttöä, byrokratiaa, laittomuutta ja korruptiota vastaan, koska niillä on juurensa aikansa eläneissä aatteissa ja koska imperialistit jatkavat ideologista ja kulttuurista soluttautumistaan istuttaakseen maahamme vanhentuneita aatteita. Meidän on jatkossakin tehtävä voimallisesti kasvatustyötä ja käytävä ideologista taistelua kaaderien parissa tällaisten poikkeamien kitkemiseksi irti juurineen.

Puolueemme politiikalle on ominaista rakkaus ja luottamus. Puolueemme politiikka on hyvyyden politiikkaa. Niistä muodostuu se perustekijä, joka määrittää sosialismin paremmuuden ja voittamattomuuden.

Puolueen ja johtajan hyvyyden politiikan ansiosta kansamme elää hyvää ja arvokasta elämää. Ihmisten yhteiskunnallis-poliittinen integriteetti voimistuu meidän järjestelmämme kaltaisessa sosialistisessa järjestelmässä, jonka keskiössä ovat kansanjoukot. Yhteiskuntamme ominaispiirteisiin kuuluu, että kaikki sen jäsenet muodostavat suuren, harmonisen perheen. He luottavat toisiinsa, rakastavat toisiaan ja auttavat toinen toistaan ja elävät yhdessä elämisen arvoista ja onnellista elämää.

Meidän maassamme jokainen suhtautuu johtajaan samalla tavalla kuin omaan isäänsä ja antaa hänelle kaiken tukensa. Ihmiset luottavat puolueeseen

ja seuraavat sitä, ovat sen syleilyssä kuin oman äidin sylissä. Johtaja, puolue ja kansa muodostavat yhteiskunnallispoliittisen organismin, jonka kohtalo on yhteinen. Kommunistinen moraalinen on vallitsevana koko yhteiskunnassa. Ihmiset ovat esimerkiksi valmiita uhraamaan epäröimättä itsensä pelastaakseen vallankumouksellisen toverin vaarasta, ja nuoret miehet ja naiset ryhtyvät kunnioittamiensa sotavammaisten elinikäisiksi kumppaneiksi ja huolehtivat lämpimästi vailla tukea olevista orvoista ja vanhuksista kuin omista sukulaisistaan. Tämä on tulos puolueemme hyvyyden politiikasta, ja siitä voidaan olla ylpeitä.

Puolueemme harjoittaman hyvyyden politiikan elinvoimaisuus ilmenee kansamme jalojen henkisten ja moraalistien ominaisuuksien lisäksi myös siten, että kansan ei tarvitse kantaa huolta ravinnon, vaatetuksen tai asumisen ongelmista. Kaikki opiskelevat läpi koko elämänsä ja saavat elää terveinä. Tästä kiitos kuuluu maksuttomalle oppivelvollisuuskoulutukselle ja maksuttomalle terveydenhuollolle. Valtio turvaa maassamme vakituisten työpaikoiden kaikille työkykyisille ihmisille. Se huolehtii koko vastuullaan olevasta väestöstä ja pitää lämpimästi huolen myös niistä, jotka jostain syystä ovat tilapäisesti työkyvyttömiä tai kokonaan työkyvyttömiä samoin kuin vailla tukea olevista vanhuksista. Ikääntyneet vallankumoukselliset ja sotaveteraanit, sotavammaiset ja ansioituneet kansalaiset voivat elää hyvää elämää ja nauttia valtion huolenpidosta ja ihmisten kunnioituksesta ja rakkaudesta.

Myös nuori polvi saa nauttia valtion harjoittaman hyvyyden politiikan tarjoamista eduista. Nuoret ovat vallankumouksen jatkajia ja maamme ja kansakuntamme tulevaisuus. Vallankumouksen tulevaisuus ja maamme ja kansakuntamme kohtalo ovat riippuvaisia siitä, miten nuoriso kasvatetaan. Siksi nuoren sukupolven kasvatusta ei voida jättää yksin vanhempien vastuulle. Kapitalistisessa yhteiskunnassa, missä nuorten tulevaisuus riippuu vanhempien lompakon paksuudesta, nuorista tulee helposti yhteiskunnallisen eriarvoisuuden ja yhteiskunnallisten epäkohtien uhreja. Koska imperialistit syyllistyvät aggressioon ja tunkeutuvat toisiin maihin ja riistäjäluokka harjoittaa riistoa, sota, yhteiskunnallisten konfliktit ja taudit johtavat siihen, että moni nuori menettää maailmassa henkensä tai vammautuu sodissa ja yhteiskunnan konflikteissa tai menehtyy tauteihin tai nälkään tai joutuu kadulle rikoskierteeseen ja sen myötä tuhoon. Meidän sosialistisessa yhteiskunnassamme, jossa harjoitetaan hyvyyden politiikkaa, valtio sitä vastoin kouluttaa koko nuorison. Nuoret ovat puolueen ja valtion lämpimän rakkauden ja huolenpidon kohteena. He voivat opiskella sydämensä kyllyydestä 11-vuotisen oppivelvollisuuteen perustuvan parhaan koulutusjärjestelmän puitteissa ja saavat valtiolta kaiken koulupukujia ja muita koulutarvikkeita myöten. Puolueen ja johtajan, valtion ja yhteiskunnan lämpimän rakkauden ja huolenpidon ansiosta maamme nuori polvi kasvaa onnellisena, eikä sen tarvitse kadehtia ketään.

Maassamme nykyisin harjoitettu kansaa hyödyttävä politiikka osoittaa

omantyyllisemme joukkokeskeisen sosialismin etevämmyyden. Harjoitettava politiikka pohjautuu siihen jaloon rakkauteen, jota puolue ja johtaja tuntevat kansaa kohtaan. Hyvyyden politiikka on perinteinen menetelmä. Sen historialliset juuret syntyivät suuren johtajan toveri Kim Il Sungin ansiosta jo japanilaisvastaisen vallankumouksen päivinä ja vahvistuivat ja kehittyivät edelleen hänen toimintansa tuloksena vallankumouksen ja rakennustyön edetessä.

Kunnioitettu johtaja toveri Kim Il Sung oli kansamme hyväntahtoinen isä, joka rakasti kansaa äärimmäisen lämpimästi. Toveri Kim Il Sung omaksui jo nuoruusvuosinaan motokseen lauseen "Kansa on jumalani" ja vietti kaiken aikansa kansan parissa jakaen sen kanssa ilot ja surut ja teki kaikkensa kansan puolesta elämänsä loppuun saakka. Koska kansallamme oli johtajanaan jalo ja rajattomasti kansaa rakastanut kunnioitettu toveri Kim Il Sung, sillä on takanaan aidosti kansaa hyödyttävän politiikan, hyvyyden politiikan loistava historia.

Puolueemme jatkaa suuren johtajan toveri Kim Il Sungin luomaa hyvyyden politiikan loistavia perinteitä. Puolueemme hyvyyden politiikka on mittaamattoman rakkauden ja luottamuksen politiikkaa; puolue rakastaa erotuksetta yhteiskunnan joka lohkolla eläviä ihmisiä ja luottaa heihin. Tästä syystä meillä onkin tapana sanoa puolueemme hyvyyden politiikkaa politiikaksi, joka sulkee syliinsä kaikki. Puolueemme politiikka on horjumattoman rakkauden ja luottamuksen politiikkaa. Puolueemme on vastuussa jokaisen ihmisen yhteiskunnallis-poliittisesta integriteetistä ja ohjaa sen kehittymistä. Silloinkin, kun ihminen tekee virheen, puolueemme ei sysää häntä luotaan, vaan kouluttaa hänet uudelleen saattaakseen hänet jälleen oikeille raiteille. Puolue huolehtii ihmisestä jatkuvasti, niin että jokainen jalostaa yhteiskunnallis-poliittista integriteettiään min pitkälle kuin mahdollista.

Johtajamme ja puolueemme kansaa kohtaan osoittama jalo rakkaus ja kansalle osoittama luottamus on synnyttänyt kansan keskuudessa horjumattoman uskollisuuden puoluetta ja johtajaa kohtaan. Kansamme on ammoisista ajoista saakka tunnettu ahkerana ja rohkeana kansana, jolla on voimakas oikeudenmukaisuuden taju, jalo velvollisuudentunne ja hienostuneet käytöstavat. Kansamme hienot luonteenpiirteet kukoistavat ja kehittyvät nykyään joka suhteessa uusien henkisten ja moraalisten ominaisuuksien pohjalta. Kansamme on syvästi kiitollinen puolueelle ja johtajalle hyvyyden politiikasta ja se tekee kaikin sydämin työtä korvatakseen tämän uskollisuudellaan. Kansamme uskollisuus suurelle johtajalle toveri Kim Il Sungille on tätä nykyä kohonnut vielä uudelle, entistä jalommalle tasolle, kun isällinen johtaja äkillisesti poistui keskuudestamme. Kansamme haluaa horjumatta pitää kunnioitetun toveri Kim Il Sungin ikuisesti puolueemme ja vallankumouksemme johtajana. Kansamme taistelee ponnistuksensa kaksinkertaistaen puolueen johdolla saavuttaakseen uusia voittoja, uskollisena isällisen johtajansa toveri Kim Il Sungin käskylle. Yhdelläkään toisella kansalla ei ole yhtä jaloja henkisiä ja

moraalisia ominaisuuksia kuin meidän kansallamme. Kansamme on aina uskollinen puolueelle ja johtajalle ja tekee uhrautuvasti työtä maansa, yhteiskuntansa ja kollektiivinsa puolesta. Olemme näin erinomaisesta kansasta loputtoman ylpeitä. Tällaisen erinomaisen kansan kasvattaminen on puolueemme hyvyyden politiikalle suuri saavutus ja loistava voitto.

Puolueemme hyvyyden politiikka on johtajan, puolueen ja kansan yksimielisen yhtenäisyyden lähde. Johtajan, puolueen ja kansan rakkauteen ja uskollisuuteen perustuva yksimielinen yhtenäisyys on kaikkein lujinta yhtenäisyyttä, ja omantyyliisemme sosialismi, jonka juuret ovat yksimielisessä yhtenäisyydessä, on ikuisesti voitokas.

Ihmiset kautta koko maailman ilmaisevat suuren ihailunsa meidän sosialismiamme kohtaan sanoen, että se on ihanteellisinta sosialismia. Tämä johtuu siitä, että meidän sosialismimme on aitoa, joukkokeskeistä sosialismia, jossa sovelletaan täydelleen kansaan kohdistuvan rakkauden ja luottamuksen periaatteita.

Syy siihen, että joukkokeskeinen omantyyliisemme sosialismi on voittamatonta sosialismia, jolla on takanaan ihmisten täysi tuki ja luottamus, on siinä, että kansanjoukot pitävät kiinni asemastaan ja oikeuksistaan valtion ja yhteiskunnan isäntänä. Joukot tekevät velvollisuutensa ja osuutensa isäntänä ja elävät arvokasta ja onnellista elämää yhteiskunnan isäntänä. Puolueemme tulee harjoittamaan johdonmukaisesti ja loppuun saakka kansaa hyödyttävää politiikkaansa, hyvyyden politiikkaa, joka pitää kansanjoukkoja yhteiskunnan isäntänä ja korkeimpina olentoina rakastaen joukkoja ikuisesti ja luottaen joukkoihin aina. Puoluettamme ja kansaamme odottaa raskas, mutta samalla kunnias tehtävä jatkaa ja toteuttaa sukupolvesta toiseen suuren johtajan toveri Kim Il Sungin alulle paneman ja hänen johtamansa juče -pohjaisen sosialismin asiaa. Koska puolueemme on aina ennenkin edennyt voittoa kasaan uskoen ja luottaen, min se tulee vastaisuudessa viemään eteenpäin juče -pohjaisen sosialismin asiaa kansaan uskoen ja luottaen.

Ihmiskeskeinen sosialismi, jonka keskiössä ovat kansanjoukot, on ehdottoman tieteellistä ja kehittyneintä ja voimakkainta sosialismia. Tieteellisen täsmällisyytensä ja totuudellisuutensa ansiosta sosialismi tulee varmasti voittamaan.

